

Posudek vedoucího bakalářské práce

Pavλίna Jiříčná: Studentky – matky na Univerzitě Pardubice

Práce splňuje požadavky kladené na bakalářky, přičemž její hlavní předností je snaha neoddělovat „teoretickou“ část od „výzkumné“, jak se až příliš často děje. Spojení analýzy vlastní dat s interpretací literatury je samozřejmě chvályhodný záměr, autorka však bojovala s absencí české literatury o „ladění“ rodičovství a studia, takže zdaleka ne vždy se takové spojení podařilo:

- druhá kapitola o rodině se opírá téměř výhradně o literaturu;
- ve třetí kapitole vychází první dvě podkapitoly výhradně z literatury, zatímco zbylé dvě podkapitoly se k literatuře vztahují jen volně a pracují s daty z vlastního výzkumu;
- čtvrtá kapitola odkazuje na literaturu především deklaratorně v úvodu, jinak je založena na vlastních rozhovorech;
- v páté kapitole interpretace literatury a interpretace rozhovorů prolínají asi nejvíc, literatura zde skutečně pomáhá interpretovat data – ale na základě vlastního výzkumu není navrženo žádné kritické doplnění či revize existujících konceptů či teorií;
- šestá kapitola je napsaná pouze z rozhovorů.

Jako vedoucí práce jsem autorce navrhol, aby se pokusila interpretovat svůj výzkum ve srovnání s existující literaturou o „ladění“ práce a péče: nakolik se toto podrobně zmapované ladění podobá či odlišuje od „ladění“ práce a studia. Pavλίna Jiříčná se rozhodla jinak, na což má samozřejmě plné právo, mě může absence takového explicitního srovnání mrzet, ale to je asi tak všechno :-). Podobné je to ostatně i s nevyužitím zahraniční literatury o ladění studia a péče – seznam literatury sice některé z nich obsahuje, v textu však využity nejsou; je to sice škoda, ale není to součástí požadavků na bakalářky, takže to nelze mít autorce za zlé.

Ve výsledku tudíž navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

Petr Pabian